

INTO

SYKSY 2020

RAUMAN LYSEON LUKION KOULULEHTI
SUOMEN VANHIN - PERUSTETTU 16.11.1895

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA

Oona Saarivuori

TOIMITTAJAT

Edjulin Bernardo

Annukka Heinonen

Hilla Leväniemi

Sini Liimatainen

Vilma Stenius

Daryna Tsarynnyk

KUVITUS

Iida Haakana

Viveka Kataja

Hilla Leväniemi

Vilma Stenius

OHJAAVAT OPETTAJAT

Emilia Badyari, Tuula Kuusela

ETUKANSI

Viivi Auerlehto

TAKAKANSI

Hilla Leväniemi

TAITTO

Jamilla Klemm

Lassi Kuusela

Hilla Leväniemi

Elli Liang

Mikael Malmsten

Vilma Stenius

SISÄLLYS

4

Pääkirjoitus

6

Mikä joulupersoonaa sinä olet?

8

Sateen huuhtomat kadut

10

Joulukysely

12

Christmas Reminiscence

14

Näkymätön

16

Joulun perinteet ja niiden saapuminen Suomeen

20

Osa minusta

PÄÄKIRJOITUS

Erilaisuus koulussamme

Tullessani lukioon olin innoissani, mutta myös hieman jännittänyt. En tiennyt, miten suhtautua uuteen kouluun, uusiin opintoihin sekä miten minut otettaisiin koulussa vastaan. Olen tuntenut itseni aina todella erilaiseksi ja vähän ulkopuoliseksi, joten uuteen kouluun siirtyminen oli todella jännä paikka minulle. Kuitenkin yllätyin iloisesti lukion alettua, kuinka erilaista ja vapauttavaa opiskelu täällä meidän lukiossa onkaan. Täällä ei tarvinnut pelätä kiusaamista tai syrjimistä, vaan sai ihan rauhassa aloittaa uudet opinnot. Rohkaistuin paljon lukion alettua, annoin itselleni mahdollisuuden olla oma itseni ja sitä en kadu hetkeäkään.

Olen itse ollut todella erilainen, joten siitä johtuen olen saanut usein pilkkaa ja kiusaamista kontolleni. Enkä usko, että olen ainoa joka tästä on joskus kärsinyt. Lukio on avannut minun silmiäni itsestäni, ennen ajattelin, että olen muita alempiarvoisempi, ja että en kelpaa tälläisenä, joten yritinkin muuttaa itseäni ja tyyliäni muiden mielipiteiden mukaan. Nykyään olen ymmärtänyt, että olen juuri hyvä tällaisena kuin olen ja muiden mielipiteet eivät saa siihen vaikuttaa. Olen myös itse oppinyt arvostamaan enemmän erilaisuutta itsessäni sekä muissa ihmisissä.

Olen huomannut kahden ja puolen vuoden opiskelun aikana, kuinka hyvä henkinen ja yhtenäinen koulumme on, sekä kuinka hyvin koulumme opiskelijat suhtautuvat erilaisuuteen, erilaisiin ihmisiin ja persooniin. Erilaisuutta ei saisi hävetä, koska jokainen on erilainen jollain tavalla. On kyse sitten pukeutumisesta, ulkonäöstä, persoonallisuudesta tai mielipiteistä. Jokaisella on oikeus olla juuri sellainen kuin on, sekä jokaisella on oikeus ilmaista itseään sillä tavalla kuin parhaaksi näkee. Olen erityisen ylpeä koulustamme, joka ylläpitää muun muassa opiskelijakunnan hallitusta, koululehteä ja muita kursseja ja aktiviteetteja, joissa pystyy itse vaikuttamaan asioihin ja ilmaisemaan itseään

erilaisissa tilanteissa ja tapahtumissa.

Otetaan jatkossakin toisemme huomioon ja kannustetaan toisiamme jaksamaan opinnoissa. Puolivuotta on taas mennyt lukuvuotta ja toiset puolivuotta ovat vielä edessä. Jaksakaa opiskella ahkerasti, mutta muistakaa myös rentoutua ja pitää hauskaakin välillä. Vielä vähän aikaa niin pääsee taas pienelle lomalle ja joulun viettoon.

Toivon ja uskon, lukiossamme jatkuu samanlainen fiilis ja yhteishenki kun on nyt ollutkin. Toivotan myös kaikille opiskelijoille jaksamista talven pimeyteen. Ja onnittelut vielä valmistuneille ylioppilaille!

- Oona Saarivuori

Mikä
joulupersoona
sinä olet?

KAAK!

AHDISTUJA

Hilla Le.

NAUTISKELIJA

Hilla Le.

S A T E E N

huuhtomat kadut

TEKSTI Vilma Stenius TAUSTAKUVA Viveka Kataja

Myöhään syksyllä taivas on harmaa ja pilvet roikkuvat niin alhaalla, että niitä voisi hipaista sormenpäillä, mikäli kurkottaisi tarpeeksi. Puut, jotka hetki sitten loistivat kaikissa ruskan väreissä ovat nyt alastomia kurkotessaan kohti taivasta ja aurinkoa, joka on piiloutunut tulevalta talvelta harmaiden verhojensa taakse. Ja lehdet makaavat maassa ruskeana, elottomana mattona.

Ruoho lakastuu ja puiston polut muuttuvat sateiden myötä mudaksi. Lintuaura halkaisee taivaan tuulen puhaltaessa hiljaisilla kaduilla, eivätkä satunnaiset vastaantulijat enää hymyile toisilleen. Kaupungin asukkaat pakelevat mukaviin koteihinsa, vetävät kaihtimet kiinni ja sytyttävät kynttilöitä kaivaten kesää ja lämpöä.

Marraskuussa kauppojen näyteikkunoihin ilmestyvät kirkkaat jouluvalot ja -mainokset vastapainoksi loppusyksyn harmaudelle. Kiireiset ihmiset valuvat sisään liikkeisiin ja tulevat ulos kantaen täysiä kassillisia muoviva, kimallusta ja made in China -leimoja. Heillä on kiire ja kireä ilme, sateessa kastunut villakangastakki ja kuluneet nahkanilkkurit. Tasuissa on nukkaa ja kulmista kulunut pankkikortti kätkeytyneenä rypistyneiden kuittien ja alekuponkien sekaan.

Sateenvarjo on unohtunut hätäisesti siivotun kodin kiireiseen eteiseen ja hiuksissa kimaltelevat vesipisararat, jotka putoavat taivaalta harmaalle kadulle pyyhkien pois kesän tommun ja ruskean lehtimaton.

Sade tulee päivästä toiseen, päivä päivältä kylmempänä ja armottomampana. Se ropisee metallisiin ikkunalausoihin marraskuun vaihtuessa joulukuuksi, ja kun Aku Ankan mukana tulleen joulukalenterin ensimmäinen luukku avataan, se tiivistyy hetkeksi kimaltavaksi huurteeksi pesemättömään ikkunaan. Se piirtää kukkia ja ikkunasta kadulle katselevan vanhan naisen ääriiviivat. Kuuranukat muodostavat ikkunoihin kaupungin siluetin ja kynttilän purppuraliekin kapeat valonsäteet tanssivat sen reunoilla.

Mutta ihmisillä on kiire, eivätkä he halua katsoa jääkukkia tai purppuraista kynttilänliekkiä, hymyillä vanhalle naiselle tai toisilleen, sillä heillä on liian kiire etsiä sopiva joulukuusi ja sisustukseen sopivat koristeet, lapsille lahjat ja sukulaisille ja tuttaville joulukortit.

Lopulta joulukalenterissa on jäljellä vain kolme avaamatonta luukkuja. Sade ei taukoa, sen sijaan se kietoo kaupungin kadut entistä tiukemmin harmaaseen sumuun, eivätkä sitä

peitä edes kirkkaissa väreissä hohtavat joulupalot ja mainoskyltit. Keltaiset kumisaappaat peittyvät mutaan ja tuuli puhaltaa sateenvarjon ylösalaisin. Kadut ovat alastomia ja ihmiset näyttävät pieniltä ja eksyneiltä vaeltaessaan niillä töihin ja töistä kotiin.

Lunta ei ole ja ikkunoiden kuurankukat ovat kadonneet. Uutisissa puhutaan ilmastomuutoksesta ja toivotaan valkeata joulua. Edellisen päivän hylätty iltapäivälehti tanssii tuulessa näyttämönään jalkakäytävä. Katseet eivät kohtaa, eikä kukaan hymyile, sillä se veisi heiltä liikaa aivan liian kallista aikaa. Vanha nainen ikkunassa ripustaa punareunaiset pitsiverhot, ja sytyttää kynttelikköön kolme kynttilänpätkää. Torille pystytetään suuri joulukuusi ja kiireiset ihmiset pysähtyvät katsomaan heijastintakkeja, jotka ripustavat sen oksille muovikynttilöitä, mutta kun valot lopulta sytytetään, he eivät näe niiden loistetta.

Sen sijaan he näkevät viimehetken alennukset kaupoissa, olohuoneen nurkassa olevan

kuluneen muovikuusen jonka koristeet ovat hujanhajan ja keskeneräisen siivouksen. Ikkunat on pestävä, ja kaappien hyllyt pyyhittävä.

Kun kalenterin luukut yhtä lukuunottamatta on avattu, he kokoontuvat pieniin ryhmiinsä ja tuijottavat hiljaa kimaltavia koristeita ja kynttilöiden liekkejä, haistavat piparkakku- mausteen ja kanelin tuoksun ja kuulevat radion särisevistä kajuttimista hiljaisen laulun.

Ja kun viimeinenkin luukku avataan, he viimein katsovat toisiaan silmiin ja hymyilevät. Pakolliset hyvänjouluntoivotukset sanotaan ja ollaan taas hiljaa. Olohuoneen nurkassa pölyttyvä televisio avataan, ja parvekkeella seisova mies lukee suuresta rullasta joulurauhantulustuksen. Kadulla kulkevat yksinäiset katsovat toisiaan silmiin ja suupielet kaartuvat hymyntapaiseen. Vanha nainen kumartuu ikkunaan ja sytyttää kynttelikön viimeisen kynttilän. Lopulta sade taukoaa, harmaa pilverho rakoilee lopulta kadoten jonnekin ja taivas peittyy tuhansiin tähtiin.

JOULUKYSELY

TEKSTI Annukka Heinonen

Jouluperinteet muiden perintetiden tavoin ovat usein kulttuurisidonnaisia. Kulttuurien kehityksessä myös perinteet muuttuvat. Perinteinen joulu voisi Suomessa olla jotakin, jolloin vietetään aikaa perheen kanssa, saunotaan ja syödään jouluateria.

Rauma lyseon lukion opiskelijoiden jouluperinteet ovat pitkälti perinteisiä. Kokonaisuudessaan kyselyyn vastasi 325 opiskelijaa. Erityisen suosittuja perinteitä ovat lahjat, jouluruoka, kuusen koristelu sekä joulukalenteri. Joulun merkitys uskonnollisena juhlanä on nyky-Suomessa vähentynyt, eikä se ole meidänkään koulussamme kovin yleistä enää. Muita jouluperinteitä ovat esimerkiksi Yleltä ja muilta kanavilta tulevat joululeffat ja -ohjelmat. Näistä suurin osa opiskelijoista muistaa varmasti Joulupukin kuumalinjan, Lumiukon sekä Joulupukki ja noitarumpu-elokuvan. Ja tottakai Joulupukki käy tuomassa kaikille lahjat.

Opettajille teetetystä kyselystä näkyi selkeästi uskonnon merkityksen väheneminen niin oman perheen tavoissa kuin koulunkin tavoissa.

Joulua opiskelijat viettävät pääasiassa perheen kesken. Kolmasosa vastaajista harrastaa jouluaikana sukulointia. Joulu on tärkeää mahdollisuus tavata sukulaisia erityisesti niille, joiden sukulaiset asuvat ympäri Suomea. Monet kuitenkin viettävät joulua myös kaikkien mainittujen ryhmien kanssa.

Lumeton joulu on alkanut olemaan ongelma Rauman seudulla. Suurinta osaa opiskelijoistamme harmittaa, jos jouluna ei ole lunta. Muutamia sopeutuneitakin löytyy, mutta lähes 60 joulu on pilalla.

Tämän vuoden joulun vietto on koronan takia vielä vähän epävarmaa. Vaikka tänä vuonna ei siis voisi kaikkia perinteitä noudatta, toivotaan että jokainen pystyy viettämään mukavan joulun ja rentoutumaan.

Toimituksen terveiset:

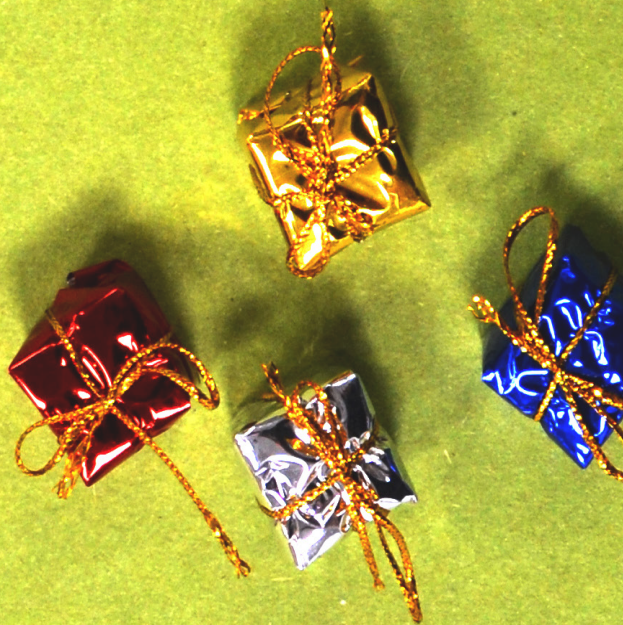
Sille opettajalle, jonka jouluperinteisiin kuuluu joulustressi: Tsemppiä!

Opiskelijalle, joka sanoi: ”Aaton jälkeen serkku tuli kuiskaamaan, että joulupukilla on sama nenä kun isillä.”: Ehkä sun isä on sukua pukille? Hyvin mahdollista, kun Joulupukin kotimaassa kerta ollaan.

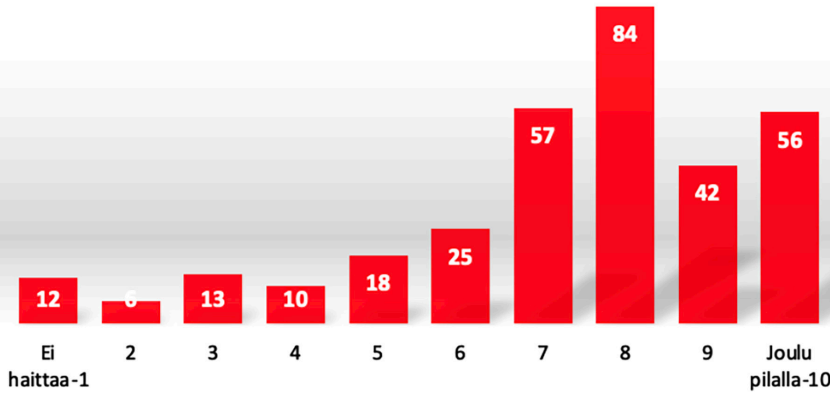
OPISKELIJOIDEN TOP 3 JOULULAULUT

1. Joulumaa
2. Feliz Navidad
3. Petteri Punakuono

Kunniamaininta opettajilta: Sika

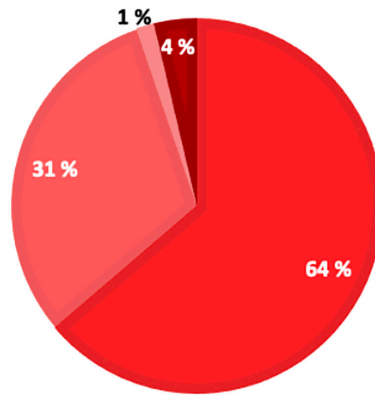

Lumettomuus jouluna

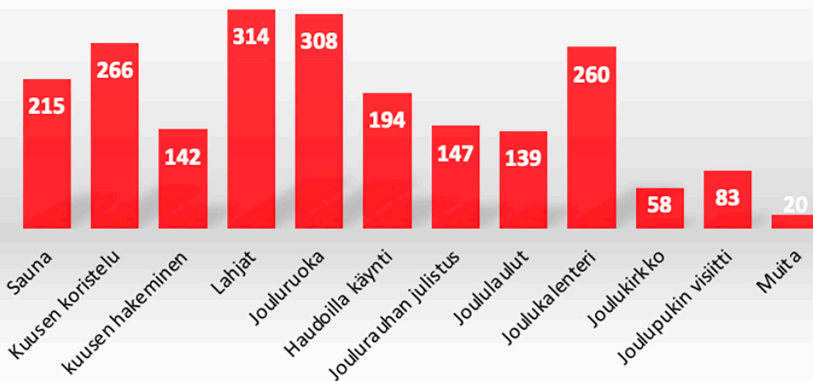

JOULUN VIETTO

■ Perhe ■ Sukulaiset ■ Ystävät ■ Muut

Jouluperinteet

CHRISTMAS

Reminisce

TEKSTI Edjulin Bernardo
KUVA Vilma Stenius

Jingle bells, jingle bells, jingle all the way...
It's almost that holiday of the year again
Mark your calendars on the 25th of December, Friday
Enjoy the day and keep your sane,
Enjoy the day and don't forget,
Enjoy the day and be aware,
Enjoy the day so you won't regret.

The best feeling is yet to come
When we're all united as one
Let's eat together with our families or bake some
And wonder around or go to town.

Cold and dark day and night sky
Brightened by those sparkling/twinkling Christmas
lights
I'm not going to lie,
It's really a captivating and mesmerizing sights.

Before I end this,
I wish y'all a Merry and Jolly Christmas
A memory you'll in the future reminisce
Spread no hate, just love and peace.

NÄKYMÄTÖN

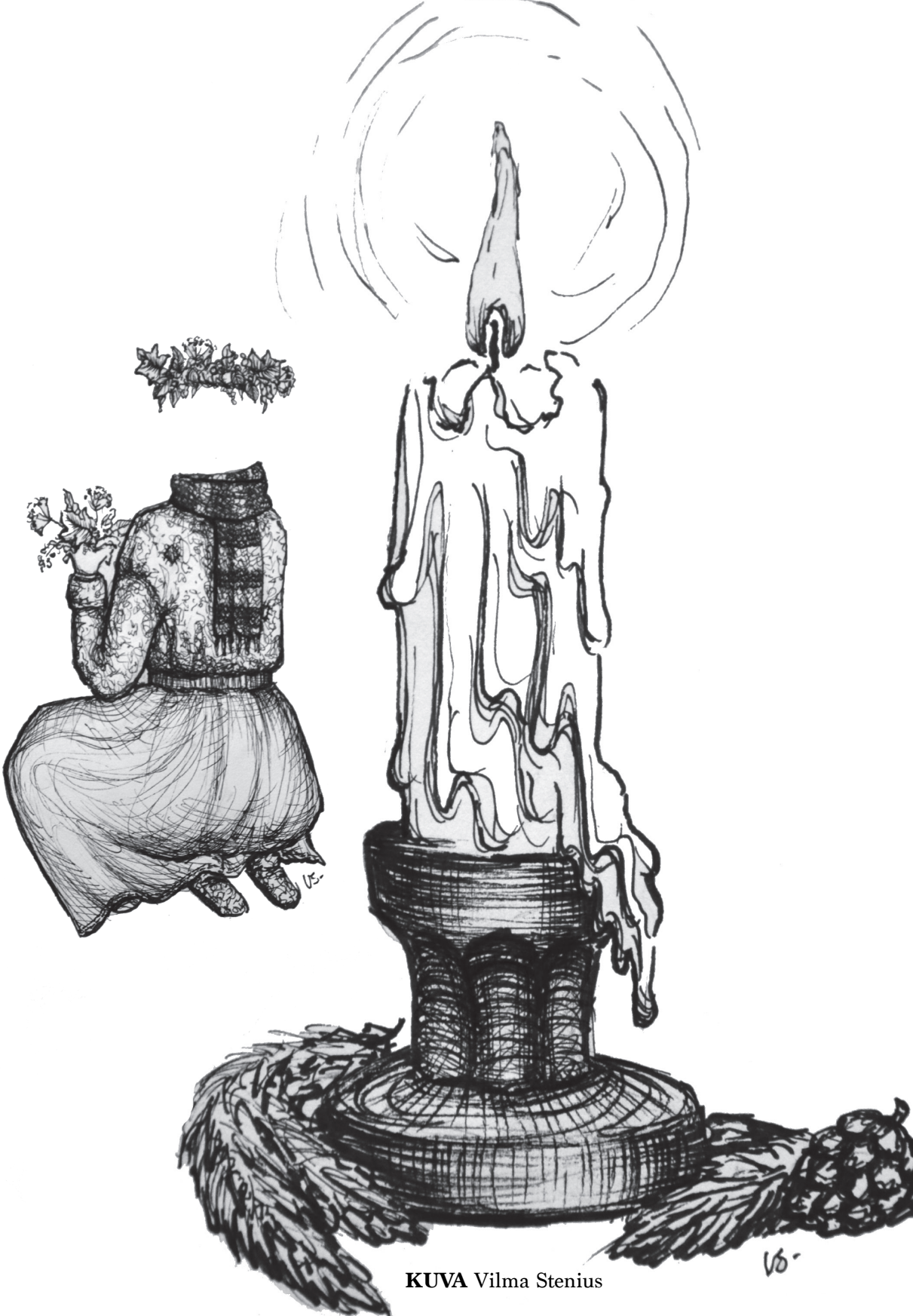
Maailma on täynnä erilaisia tekstejä, mutta jostain syystä juuri Tove Janssonin kirjoittama Kertomus näkymättömästä lapsesta tuli ensimmäisenä mieleeni alkaessani pohtia sopivaa inspiraationlähdetä tälle kirjoitukselle. Ja mikäs siinä, sehän on ihan mielenkiintoinen tarina.

Kertomus näkymättömästä lapsesta kertoo Ninnistä, joka on muuttunut kirjaimellisesti näkymättömäksi inhottavan tätinsä jatkuvan ironian vuoksi. Ninni on todella arka, eikä hän puhu tai leiki, saatika sitten ilmaise itseään tai tunteitaan. Eräänä myrskyisenä iltana Tuu-tikki tuo Ninnin muumiperheen luo, jonne tämä sitten jää asumaan. Muumiperhe antaa Ninnille tilaa ja hyväksynnän, ja tämän seurauksena Ninni alkaa muuttua päivä päivältä näkyvämmäksi. Samalla hän myös rohkaistuu ja alkaa esittää mielipiteitään ja ilmaista tunteitaan.

“Onpa hauska havaita, että sinä näyt tänään enemmän -- Mitä enemmän näemme, sitä iloisemmiksi tulemme.”
-Muumipappa

Ninnin tarinassa on mielestäni paljon yhtymäkohtia “oikeaan elämään”. Vaikka tavallisesti kukaan tuskin muuttuu kirjaimellisesti näkymättömäksi, on tärkeää, että huomioimme toisemme ja annamme muille tilaa olla sellaisia kuin he ovat sekä ilmaista itseään, ettei kukaan jäisi edes kuvainnollisesti näkymättömiin.

TEKSTI Vilma Stenius
KUVA Iida Haakana

KUVA Vilma Stenius

JOULUN PERINTEET JA NIIDEN SAAPUMINEN SUOMEEN

TEKSTI Daryna Tsarynnyk

Joulu on ikivanha juhla ja nykyisistä kalenterivuoden juhlista tärkeimpiä. Siksi jouluun liittyy kiitettävä määrä perinteitä, joista vanhimmat ovat satojen vuosien ja uusimmat muutaman vuosikymmenen takaa.

Joulukuusi

Nykyään se on yksi tärkeimmistä joulukoristeilta. Sen koristamisen historia alkaa 1500-luvulla alun Stausbourgiin, mistä tapa on levinnyt ympäri Saksaa ja sitten muualle Eurooppaan. Kuusta pidettiin Euroopassa aluksi nimenomaan protestanttisena joulukoristeena. Suomen se saapui 1800-luvulla. Kuuden koristaminen oli niin kiva että se jäi Suomessa Joulun perintöihin.

Joululaulut, -sadut

Erittäin paljon joulu saduissa niin kuin lauluissa on mainittu joulupukkia, tonttuja, poroja ja kaikkilaista taikureista. Siinä kerrotaan esim. joulupukin pajan kiireistä, joulun hengen kadottamisesta ja sen uudelleen löytämisestä.

Joulukalenteri

Joulukalenteri tai adventtikalenteri, ei kuulunut suomalaisten perineihin, se rantautunut Suomeen 1940-luvulla. Se antaa joulutunnen kaikille ikäisille, erittäin paljon joulukalenteria innoisaan odottavat lapset.

Kaikki odottavat joulua, se oli aina taikurin aika jolloin kaikki uskovat ihmeen. Vanhat ja nuoret odottavat Joulua ja valmistautuvat siihen esim. koristelevat joulupuita, taloja, ja pihoja.

Joulupukki

Joulupukki on tärkein hahmo kaikkeissa tarinoissa, legendoissa, kertomuksissa jne. Lahjoja ja hyvää mieltä jakava joulupukki on jännittävin ja odotetuin perinne jokaisen lapsiperheen joulun vietossa. Joulupukin odotus alkaa jo kauan ennen jouluaattoa, sillä pukille on kirjoitettava joululahjakirje, jossa luvataan olla kiltti.

KUVA Viveka Kataja

KUVA Hilla Leväniemi

Osa minusta

TEKSTI Sini Liimatainen

Se määrä, mitä käytän itseni ajatteluun, on suuri. En kuitenkaan pidä itseäni sen perusteella itsekeskeisenä, sillä useimmiten ajattelen itseäni toisten kautta. Kuinka minä voisin olla sellainen ihminen, johon toisten ihmisten on helppo rakastua? Kuinka voisin olla pelastaja, auttaja, kuuntelija, kannustaja, ylipäättään ihana ihminen, jonka kiltteyttä ei kuitenkaan käytettäisi hyväksi? Ja kuinka kaikki muut voisivat nähdä millainen olen, etten jäisi seinäruusuksi jonka parhaat puolet tulevat esille vasta syvemmän tutustumisen

jälkeen, kuinka voisin antaa sellaisen ensivaikutelman, joka saisi toiset toivomaan, että he voisivat tutustua minuun syvemmin. Olen omasta mielestäni onnistunut antamaan itsestäni useimmiten ihanan ja mukavan kuvan, siksi koen omistavani paljon ystäviä, mutta samalla pelkään todella kipeästi sitä, että mitä läheisemmäksi ystävieni kanssa tulen, sitä enemmän he löytävät minusta huonoja puolia. Todellisuudessa ne ovat heikkouksiani, useimmiten henkilökohtaisista, huonoista muistoista jääneitä reaktioita, joita tahdon oppia käsittelemään paremmin, kuin purkamaan ne läheisiini. Ja se on ihan totta, että mitä läheisempi ihminen on kyseessä, sitä helpommin häneen purkaa tunteensa, sekä hyvät että huonot. Joten jos olen tiuskinut, huutanut tai suuttunut sinulle, minä luultavasti rakastan sinua. Ja varmasti olen joskus näyttänyt sen myös toisella tavalla, tai jos en ole, lupaan tehdä sen. Enkä aina pysty siihenkään, joskus kun välitän jostain oikein paljon, minun on vaikea puhua hänelle. Niin vaikeaa, että saatan vaikuttaa siltä, ettei minua edes kiinnostaisi, vaikka todellisuudessa minua kiinnostaa niin paljon, etten tiedä mitä sanoisin.

Mutta miten, miten voisin näyttää kaikille että pystyn muuhunkin kuin vaikenemiseen, pystyn käyttämään niitä omia vahvuuksiani siihen, että myös muilla olisi hyvä olla. Pitäiskö hakea opiskelijakunnan hallituksen puheenjohtajaksi? Minä haen, päätin noin viikon varoitusajalla. Ja halusin nimenomaan puheenjohtajaksi, vaikken ollut aiemmin ollut mukana opiskelijakunnan jutuissa lainkaan. Tiesin kuitenkin, että pystyisin siihen, jos minulle vain annettaisiin mahdollisuus. Jos olisin mennyt mukaan opiskelijakuntaan ilman, että olisin hakenut puheenjohtajaksi, tiesin etten olisi välttämättä saanut sanottua mitään, vaan olisin jäänyt taka-alalle.

Oli se aamu, kun yleiskokous oli. Vaikka tiesin, että tällä hetkellä muita puheenjohtajaksi haluavia ei ainakaan ollut ilmoittautunut, olin varautunut siihen, että joku yleisöstä päättäisikin vielä haluavansa mukaan ja jäisin täysin hänen jalkoihinsa. Jonkun, joka olisi vain luonnostaan karismaattinen, vetovoimainen tai vain omistaisi niin laajan ystäväpiirin, että saisi sillä tarpeeksi ääniä voittaakseen. Vaikka pidin itseäni yleensä sosiaalisena ja rohkeana ja ulospäinsuuntautuneena, oli jännitys sellainen tila, jossa olin kaikkea muuta. Minua harmittaa, kuinka moni koe-esiintyminen oli mennyt jännityksen takia ihan penkin alle, vaikka tiesin, että olisin pystynyt parempaan. Kaiken varalta harjoittelin koko matkan aamulla autossa mitä sanoisin, miten antaisin sen hyvän ensivaikutelman itsestäni, miten olisin sellainen, että juuri minut valitaan, jos äänestys tulisi. Äänestystä ei kuitenkaan tarvittu, muita ehdokkaita ei ollut, minä olin puheenjohtaja.

